

Grænse af 60 Tons paa disse Skibe. Ved Initiativ af Lagtinget bliver der nu forelagt det høje Ting et nyt Forslag om dette Emne, og dette gaar ud paa, at Grænsen af 60 Tons ikke passer med Forholdene længere, men at alle de Skibe, som anskaffes fra Udlandet for at anvendes til Fiskeri og Vareførsel mellem Færøerne, skulle være fritagne for Tilføbsafgiften. Jeg vil tillade mig at anbefale dette lille Lovforslag, der maa betragtes som en Konsekvens af Handelslovens § 9 og af Loven af 30te November 1876, idet Forholdet nu er saadant, at de Forudsætninger, som laa til Grund for de to nævnte Bestemmelser, ikke længere ere gældende for Færøerne. Det er ikke nogen gennemgribende Bestemmelse, her tilsigtes. Det er kun en Følge af tidligere Bestemmelser og en Udvidelse af de Begunstigelser, som man tidligere har ydet Skibene, der i Særdeleshed til Fiskeri ere anskaffede fra Udlandet til Færøerne, men jeg tror dog, at dette lille Lovforslag vil have sin Betydning deroppe, især i disse Tider, og det vilde navnlig have Betydning, hvis det kunde gennemføres i denne Samling. Forholdet er nemlig det, at Færøernes Fiskeri er meget periodisk og undertiden saaledes, at Færingerne saa at sige intet Fiskeri kunne drive ved Færøerne, hvilket har medført, at de i de senere Aar have maattet ty til Island. Til andre Tider er Forholdet saaledes, at der er rigeligt Fiskeri ved Færøerne, og naar dette er Tilfældet, hvad det er i disse Aar, er det nødvendigt, at man griber Øjeblikket, og at det private Initiativ tager fat med de Midler, som staa til Raadighed for Færingerne, ved at anskaffe Fiskeriskibe, og det er klart, at skal man fra Statsmagtens Side kunne give en Begunstigelse, skal det være i det rette Øjeblik, i dette Øjeblik. Der er mange Genordigheder for Fiskeriet paa Færøerne. Jeg har ved en anden Sags Behandling her i Salen tilladt mig at omtale, at den spanske Handelstraktat har forvoldt Færingerne stor Glæde, men ogsaa paa andre Punkter have de mange Vanheligheder at kæmpe med der oppe. Der staar saa skønt i Loven om fremmede Fiskere under Færøerne af 23de April 1881, at fremmede Fiskeriskibe, som komme inden for den Grænse, hvor Fiskeriet er forbeholdt danske Undersaatter, skulde være at straffe med meget betydelige Bøder, fra 20 Kr. indtil 400 Kr. Det saa meget skønt ud i Loven, men ser man paa Forholdene, som de faktisk ere der oppe, viser det sig, at Hundreder af engelske og andre Fartøjer komme ind imellem Øerne og lægge sig der med deres Vangliner og ødelægge Fiskeriet for Færingerne, uden at Færingerne

kunne haandhæve Bestemmelsen i Loven, og uden at der fra Statens Side er gjort eller maaske kan gøres tilstrækkeligt til at haandhæve Færingernes Ret. Jeg vil tillade mig at anbefale dette Lovforslag, det er som sagt ikke meget gennemgribende, men vil, naar det gennemføres hurtigt, kunne blive til Fordel for Færøerne. Der bliver jo gjort meget her nede for Fiskeriet. Desværre ligger Færøerne saa langt borte herfra, at de Institutioner, som Statskassens Tilskud bliver givet til, ikke have Forstaaelse af det rette Solidaritetsforhold mellem de færøiske Fiskere og Fiskerne her nede. Jeg vil fremhæve, at „den danske Fiskeriforening“ faar et stort Tilskud fra Statskassen. For et Aar siden blev der paa Foranledning af denne Forening dannet et Forsikringselskab til Forsikring af danske Fiskerifartøjer. Den Gang blev der gjort Anstrengelse fra Færingernes Side for at komme med til at nyde de Goder, som dette Forsikringselskab forventedes at ville medføre for samtlige danske Fiskere. Denne Anmodning blev afslaaet med den Motivering, at Færøerne laa saa langt borte, og man kendte ikke til Forholdene der oppe, de havde der større Fartøjer, og man kunde ikke rætte sig saa vidt, at de kunde faa Andel i det Tilskud, som Statskassen giver til Fiskeriet i dette bestemte Øjemed. Dette er efter min Mening uheldigt, idet det jo netop kunde være gavnligt for et saadant Forsikringselskab, at de forskellige Faktorer, som virke under forskellige Omstændigheder, kunde komme med. Fiskeriet paa Færøerne kan være heldigt. De Fartøjer, de have der oppe, ere ikke større end mange af dem, som anskaffes her nede, f. Eks. i Frederikshavn. Det ene Aar kunde Fiskeriet der oppe virke heldigt, og saa vilde man ved at tage Færingerne med, selv mod en højere Præmie, om det skulde være, alligevel saa et betydeligt Kontingent, med hvilket de færøiske Skibe dog vilde kunne være tjente, som en Garantifond for den Risiko, der i daarlige Tider for færøiske Skibe vilde løbes af Selskabet. Som sagt, jeg tror, at Færøerne paa Grund af deres Beliggenhed langt borte fra Moderlandet ere uheldig stillede i mange Retninger med Hensyn til Fiskeri, og jeg tror, at der ved privat Initiativ kunde gøres meget til Fordel for Landet her og Øerne der oppe, medens nu fremmede Fiskeriskibe ødelægge Fiskeriet paa Færøerne. Jeg tror ogsaa, at et lille Statsstilskud paa rette Sted vilde kunne hjælpe Færøerne saaledes frem, at de snart kunde blive situerede paa den Maade, at de gamle Forhold omtrent kunde indtræde, saa at vi, medens Færøerne nu give Underskud, vilde kunne faa om ikke